

הע"ז (תל אביב) 16113-12-21 - מדינת ישראל נ' קנה דג ואל תדאג בע"מ

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
הע"ז 16113-12-21 מדינת ישראל נ' קנה דג
ואל תדאג בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת קארין ליבר-לוי

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד שני דבש
נגד

הנאשמים
1. קנה דג ואל תדאג בע"מ
2. שמעון רכאח
ע"י ב"כ עוה"ד פבל מורוז

גזר דין

1. הנאשמים, חברת קנה דג ואל תדאג בע"מ (להלן - **הנאשמת**) ומר שמעון רכאח, הבעלים (להלן - **הנאשם**), הורשעו על פי הודאתם בעבירות של העסקת עובדים זרים ללא ביטוח רפואי ואי הפקדת פיקדון לעובדים זרים לפי סעיפים 2(ב)(3) ו-2(ב)(8) לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (להלן - **חוק עובדים זרים**). הנאשם הורשע בעבירה של הפרת אחריות נושא משרה לפי סעיף 5 לחוק עובדים זרים.

2. כעולה מכתב האישום, הנאשמת היא חברה פרטית שהעסיקה שלושה עובדים בעלי אזרחות אריתראית, כאשר הנאשם הוא בעלים במשותף עם אחר ומנהל בנאשמת. במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, הנאשמת העסיקה שלושה עובדים: את מר Hasen Romaden מיום 1.6.21 ועד ליום 2.8.21 (להלן - **עובד מספר 1**), את מר Berhe Taame מחודש פברואר 2021 עד חודש יולי 2021 (להלן - **עובד מספר 2**), ואת מר Weldrufael Teame מחודש יוני 2021 עד חודש יולי 2021 (להלן - **עובד מספר 3**). שלושת העובדים הם נתינים זרים העונים להגדרת "מסתנן" המפורטת בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954. בעקבות ביקורת של רשות האוכלוסין וההגירה, שנערכה ביום 2.8.21, התברר כי הנאשמים העסיקו את שלושת העובדים מבלי שהסדירו עבורם ביטוח רפואי ומבלי שהפקידו עבורם כספים לחשבון הפיקדון.

3. כתב האישום שהוגש בתיק כלל שלוש עבירות - העסקה בניגוד לתנאי ההיתר, העסקה מבלי להסדיר ביטוח רפואי והעסקה מבלי להפקיד כספים לפיקדון עובדים זרים. בדיון שהתקיים לפני ביום 18.9.24 הגיעו הצדדים להסדר טיעון פתוח, כך שהנאשמים הודו והורשעו בעבירות בגין אי הפקדת כספים לפיקדון ואי עריכת ביטוח רפואי כמפורט בפרוטוקול הדיון, וביחס לעבירת העסקה בניגוד לתנאי ההיתר נשמעו

ראיות.

4. בהכרעת דין מיום 7.1.25 זוכתה הנאשמת מעבירת העסקה שלא כדין לפי סעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים, והנאשם זוכה מהפרת אחריות נושא משרה בגין עבירה זו.

5. ביום 13.1.25 התקיים דיון טיעונים לעונש ביחס לשתי העבירות בהן הורשעו הנאשמים, במהלכו העידה של גב' לורן רכאח, בתו של הנאשם אשר עבדה עמו, מטעם הנאשמים, וכן העיד הנאשם.

טענות המאשימה

6. המאשימה טענה כי פעלה ללא שיהיו בהגשת כתב האישום בסמוך לביקורת שנערכה ביום 2.8.21. המקרה עוסק בהעסקת שלושה עובדים מסתננים במפעל דגים של הנאשמת. מתוך שלוש העבירות המקוריות שיוחסו לנאשמים, הם זוכו מעבירה של העסקה בניגוד לתנאי היתר, ולאחר הצגת מסמכים תוקנו עבירות הביטוח כך שנותרה עבירת ביטוח אחת לתקופה של חודשיים. בנוסף, נותרה עבירה של אי הפקדת פיקדון לשלושת העובדים - לעובד מספר 1 לא הופקדו כספים לפיקדון במשך 14 חודשי עבודה, לעובד מספר 2 - ששה חודשים, ולעובד מספר 3 - חודשיים.

7. המאשימה ציינה כי הכספים אמנם הופקדו לבסוף, אך באיחור ניכר. לצורך קביעת מתחם הענישה, המאשימה הדגישה כי במסלול מנהלי (להבדיל מההליך הפלילי הנוכחי), הקנס היה צריך לעמוד על 5,000 ₪ לכל הפרה, כפול 22 הפרות (סך החודשים בהם לא הופקדו פיקדונות לכלל העובדים). זאת מאחר שכל חודש בו לא הופקד הפיקדון, מהווה עבירה מתחדשת ונפרדת. המאשימה טענה כי בהליך הפלילי הנוכחי, מתחם הענישה צריך לשקף את כלל אירועי ההפרה כעבירה מתחדשת כל חודש^[1].

8. המאשימה טענה עוד, כי יש להתייחס לעבירות כשני אירועים נפרדים - האחד בנוגע לביטוח הרפואי והשני בנוגע לפיקדון^[2]. זאת משום שמדובר בשתי התנהגויות שונות: עבירת הביטוח עוסקת בהתנהלות הנאשם מול המדינה, ואילו עבירת אי הפקדה לפיקדון נוגעת לפגיעה בזכויות עובדים.

9. המאשימה הפנתה לערך המוגן שנפגע בעבירת אי עריכת ביטוח - העובדים שלא בוטחו נותרו ללא גישה לשירותים רפואיים, כאשר במקרים רבים נטל הטיפול הרפואי נופל על המדינה^[3]. ביחס לעבירות אי הפקדת כספים לפיקדון, מדובר בפגיעה בזכויות סוציאליות של עובדים וכן תכלית הפיקדון היא גם לעודד את יציאתם של העובדים מישראל. המאשימה טענה כי סביר שללא עריכת ביקורת, הכספים לא היו מופקדים לחשבון הפיקדון.

10. **מתחם העונש ההולם בעבירת אי הפקדת כספים פיקדון** - המאשימה עמדה על כך שהסכום שנחסך מאי הפקדת הפיקדון עמד על כ-900 ₪ לעובד לחודש. העונש המרבי הקבוע בחוק הוא פי ארבע מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, דהיינו 116,800 ₪. המאשימה ביקשה לקבוע לנאשמת מתחם ענישה של 50,000-62,000 ₪, כאשר בתוך המתחם עתרה להטלת קנס של 60,000 ₪.

11. **מתחם העונש ההולם בעבירת אי עריכת ביטוח רפואי** - המאשימה ביקשה לקבוע לנאשמת מתחם ענישה של 7,000-12,000 ₪, כאשר עתרה להטלת הרף העליון. המאשימה ציינה כי הנאשמים לא

הוכיחו באופן מספק את מצבם הכלכלי הקשה, שכן הוצגה תמונה חלקית בלבד של מצבם הפיננסי, בפרט לאור העובדה שהפעילות העסקית הועברה לחברה חדשה בבעלות המשפחה.^[4]

12. באשר לנאשם, המאשימה הדגישה כי יש להתייחס לעבירותיו באופן שונה מהנאשמת (החברה), שכן הוא ביצע עבירה אחת של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה, המתייחסת לשתי העבירות שביצעה החברה (אי הפקדת פיקדון ואי עריכת ביטוח רפואי). לכן, בשונה מהנאשמת לגביה נקבעו שני מתחמים נפרדים, עבור הנאשם ביקשה המאשימה לקבוע מתחם אחד כולל. בהתחשב במצבו האישי, לרבות הטיפול בחמותו המבוגרת, ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה של 5,000-10,000 ₪, ובתוכו קנס של 7,000 ₪, בהתחשב במסמכים שהוצגו ויכולת ההשתכרות שלו.^[5]

13. המאשימה טענה, כי גם בהתחשב בשיקולים לקולה, מדובר בעבירות רגולטוריות ועבירות של אחריות קפידה שנועדו ליצור סטנדרט התנהגות ראוי ולהרתיע. הנאשמים הם אנשים נורמטיביים ללא עבר פלילי, הנאשם טען למצב כלכלי קשה, אך אין נסיבות חריגות המצדיקות טיפול או שיקום משום שמדובר בעבירות כלכליות. לכן, סטייה ממתחם הענישה אינו תואם את הפסיקה, המאפשרת להתחשב במצב הנאשם על רקע מצבו, במקרים חריגים.^[6]

טענות הנאשמים

14. מדובר בעבירת אי עריכת ביטוח רפואי (סעיף 2(א)(3) לחוק עובדים זרים) לעובד אחד למשך חודשיים, לטענת הנאשמים מדובר בתקופה קצרה, לא נגרם נזק לעובד ומדובר בזוטי דברים.

15. באשר לפיקדון עובדים זרים, מדובר בפעולה שתוקנה, מרגע הגילוי הנאשמים ביקשו ופעלו לתיקון ההפרה.

16. המצב התעסוקתי והכלכלי של הנאשמים מדבר בעד עצמו. הנאשמת לא פעילה כיום, הנאשם שכיר בחברה, שיש לו מניות בה, אך החברה מנוהלת על ידי בניו, לכן בפועל, הנאשם הוא זה שיצטרך לשלם את הקנס.

17. לנאשם אין עבר פלילי, מדובר בעסק קטן, שהעסיק מסתננים לראשונה, הנאשם לא קיבל הדרכה נאותה ממנהלי חשבונות. כמו כן, יש להביא בחשבון את הנסיבות האישיות של הנאשם. הנאשם תומך בחמותו אשר חולה באלצהיימר ומתגוררת עמו, דבר המצריך הוצאות. לכן, האמור לעיל מצדיק, לחרוג ממתחם הענישה ולהסתפק בקנס סמלי.

18. **המאשימה** הגיבה לטענת זוטי דברים כמשמעותה בסעיף 34^ז לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ביחס לעבירת אי עריכת ביטוח רפואי וביקשה לדחות אותה. לטענתה, לא מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף, הדורשים כי "לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך". המאשימה הדגישה כי קבלת הטענה תשדר מסר שלילי לציבור המעסיקים, לפיו ניתן להתעלם מהחובה לערוך ביטוח רפואי לעובדים. יתרה מכך, העדר ביטוח רפואי מטיל את נטל הטיפול הרפואי על כתפי הציבור במקום על המעסיק האחראי, ובכך פוגע באינטרס הציבורי. המאשימה תמכה עמדתה בהפניה להחלטת הנשיאה יהלום בתיק 22809-12-19, אשר דחתה טענה דומה של זוטי דברים בנסיבות דומות.

דין והכרעה

19. תיקון 113 חוק העונשין חוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**) מתווה את הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה. כך, סעיף 40ב לחוק העונשין קובע עיקרון מנחה: "**העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה)**".

20. על כן, נקבעו בפסיקה השלבים הבאים: שלב ראשון: בחינה האם מדובר בעבירה יחידה או מספר עבירות, וקביעה האם הן מהוות אירוע אחד או אירועים נפרדים. השלב השני קביעת מתחם העונש ההולם. אם מדובר באירוע אחד - נקבע מתחם ענישה כולל. אם מדובר במספר אירועים - נקבע עונש לכל אירוע בנפרד או עונש כולל. שלב השלישי: קביעת מתחם ענישה ראוי בנסיבות המקרה הספציפי, בהתחשב בעבירה ונסיבות ביצועה, הקשורות ושאינן קשורות לעבירה וקביעת העונש הסופי בתוך המתחם שנקבע, אלא אם חלים חריגים מסוימים - לקולה ולחומרה^[7].

21. בעניין ג'אבר^[8] ערך בית המשפט העליון הבחנה בין "אירוע" לבין "מעשה" ונקבע, כי "אירוע" הוא מונח רחב יותר אשר יכול לכלול מספר מעשים. בהתאם לקביעתה של כבוד השופטת דפנה ברק ארז, אירוע אחד ייחשבו מספר עבירות שיש ביניהן "קשר הדוק", הבוחן את עוצמת הקשר שבין העבירות, ולא את השאלה האם הן ניתנות להפרדה.

22. על פי הפסיקה כשמדובר באירוע אחד המורכב ממספר מעשים, קביעת תקרת העונש המקסימלי תעשה לא לפי העבירה החמורה ביותר, אלא סכום התקרות של כל המעשים הנפרדים^[9]. חשוב להדגיש: אין לבצע הכפלה אריתמטית אוטומטית של העונש במספר המעשים אלא יש להפעיל שיקול דעת בהתאם לנסיבות הספציפיות של המקרה^[10]. קביעת מתחם העונש ההולם: עד לתקרה המקסימלית, לפי עקרונות תיקון 113. בחינת הצדקה לסטייה: האם יש סיבות לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום או הגנה על שלום הציבור. גזירת העונש הסופי: קביעת עונש כולל לכל העבירות בתוך המתחם^[11].

23. תחילה נציין כי מקובלת עלינו עמדת המאשימה שמדובר בשתי עבירות המהוות שני אירועים - אירוע של אי עריכת ביטוח רפואי ואירוע של אי הפקדת כספים לחשבון הפיקדון. כל אחד מהאירועים כולל בתוכו מספר מעשים נפרדים. אמנם מדובר במתכונת העסקה זהה, שנבעה מקליטת עובדים לבית העסק, אך העבירות נושאות תכלית שונה ואין ביניהן קשר הדוק.

24. כך, מדובר בהפרת חובות בעלות תכליות שונות. חובת עריכת ביטוח רפואי, כפי שהובהר בעניין אפנגר^[12], נועדה להבטיח נגישות לשירותים רפואיים לאוכלוסייה פגיעה בעלת קשיים אובייקטיביים, ועל כן הפרתה נחשבת לעבירה חמורה שהעונש בגינה חמור, בהשוואה להפרות אחרות על פי חוק עובדים זרים. חובת הפקדת הפיקדון משרתת תכלית כפולה, שתיהן רלוונטיות לעניינינו: הבטחת זכויותיהם

הסוציאליות של העובדים ויצירת תמריץ ליציאתם מישראל^[13]. יצוין כי בעניין אפנגר, אף שבית הדין

הארצי הכיר בכך שעבירת העסקה ללא ביטוח רפואי היא שכיחה, הוא ניתח את הקנסות שהוטלו על הנאשמים במסגרת מבנה "ריבוי העבירות", ולא כעבירה אחת. גישה זו מחזקת את המסקנה כי מדובר בשני אירועים נפרדים____[14].

25. באשר לאי הפקדת כספים לפיקדון עובדים זרים, מדובר באירוע אחד המונה מספר מעשים של אי ביצוע ההפקדה. עבירה זו פוגעת בערך המוגן של שמירה על הזכויות הסוציאליות של העובדים וכן בתכלית הנוספת של עידוד יציאתם את ישראל. אי הפקדת כספים חודש בחודשו היא התנהלות עבריינית הקשורה לאותן הנסיבות, לתקופת עבודה חופפת ולאותם העובדים. על כן, מסקנה זו צריכה לבוא לידי ביטוי בקביעת מתחם הענישה ההולם____[15].

26. משקבענו כי מדובר בריבוי עבירות - שני אירועים המורכבים ממספר מעשים כל אחד, קובע סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין - התשל"ז 1977 (להלן - **חוק העונשין**):

"(ב) הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל אירוע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם."

27. משמעות הסעיף כי כאשר בית המשפט מרשיע נאשם במספר עבירות המהוות מספר אירועים נפרדים, עליו לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אירוע בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחמים הנפרדים, בית המשפט רשאי לבחור באחת משתי דרכי ענישה: האחת - לגזור עונש נפרד לכל אירוע ואז עליו לקבוע האם העונשים ירצו במצטבר או בחופף; השנייה - לגזור עונש כולל אחד שיכלול את כל האירועים. בחירת הדרך תלויה בנסיבות המקרה הספציפי ובשיקול דעתו של בית המשפט, כאשר המטרה היא להבטיח ענישה הולמת שתשקף את חומרת כל אירוע בנפרד ושמירה על מידתיות הענישה____[16]. הכוללת

קביעת תקרת העונש לכל האירוע

28. סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים קובע **"(3) העסיק עובד זר בלי שהסדיר לעובד הזר ביטוח רפואי בהתאם להוראות סעיף 1ד, או ניכה משכרו של העובד הזר סכום העולה על השיעור שנקבע בתקנות לפי אותו סעיף;"**

סעיף 2(ב)(ב) לחוק עובדים זרים קובע **"לגבי עבירה לפי פסקאות (1), (2), (3), (4), (8) או (9) - פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וקנס נוסף פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה; ואולם אם נעברה העבירה כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) לגבי עובד זר שהועסק במסגרת עסקו או משלח ידו של המעסיק, דינו - קנס כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), לפי הענין, או מאסר שנה".** בהתאם, גובה הקנס המקסימלי לעבירה זו הוא 116,800 ₪.

29. בעבירת אי הפקדת כספים לחשבון הפיקדון, גובה הקנס המקסימלי זהה, וזאת לפי סעיף 2(ב)(8) לחוק עובדים זרים: **"העסיק עובד זר בלי שהפקיד בעבורו בקרן או בחשבון הבנק את מלוא כספי**

הפיקדון לפי הוראות פרק ד'; "המפנה אף הוא לסעיף 2(ב)(ב) לחוק עובדים זרים.

30. סעיף 5 לחוק עובדים זרים קובע ביחס לחובת הפיקוח של נושא משרה על פי סעיף 5 :

"(א) נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שאפשר למניעת עבירות כאמור בסעיפים 2 עד 4 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו כאמור, דינו - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; לענין סעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, ופקיד שחובתו מטעם התאגיד היא לפעול לקיום חובות התאגיד לפי הסעיפים האמורים.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 2 עד 4 בידי התאגיד, חזקה היא שנושא משרה הפר חובתו האמורה בסעיף זה, אלא אם כן הוכיח שנהג בלא מחשבה פלילית ובלא רשלנות ושעשה כל שאפשר כדי למנוע את העבירה."

31. הקנס לפי הסעיף 61(א)(2), הוא בשווי 29,200 ₪, לכן גובה הקנס המקסימלי עומד על סך 58,400 ₪.

32. בהתאם לפסיקה שהובאה לעיל, כשמדובר בשני אירועים (שתי עבירות) המורכבים ממספר מעשים, קביעת תקרת העונש המקסימלי נעשית בהתאם לסכום התקרות של המעשים הנפרדים, תוך הפעלת שיקול דעת בהתחשב בנסיבות הספציפיות ומבלי לבצע הכפלה אריתמטית אוטומטית של העונש במספר המעשים.

מתחם העונש ההולם

33. בעת קביעת מתחם הענישה יש ליתן משקל לחומרת העבירה ולערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצועה כמפורט בסעיפים 24-25 לעיל.

34. נזכיר כי **המאשימה** ביקשה להעמיד את מתחם העונש ההולם בגין **הפרת חובת הפקדת הכספים לפיקדון** בין 50,000 ₪ ל-62,000 ₪, וביקשה להטיל במקרה הספציפי קנס בסך 60,000 ₪. **בעבירת הפרת חובת עריכת ביטוח רפואי** ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם בין 7,000 ₪ ל-12,000 ₪ כאשר [17]

ביקשה להטיל קנס ברף העליון____. לגבי הנאשם, המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 5,000 ₪ ל-10,000 ₪, וביקשה להטיל על הנאשם קנס ספציפי בסך 7,000 ₪____. [18]

35. עוד נזכיר כי **הנאשמים** ביקשו לקבוע בנסיבות העניין קנס לנאשמת בסך 10,000 ₪ ולגבי הנאשם להסתפק בקנס נמוך יותר של 5,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע העבירות____. [19]

36. בעניין **א.ר. שייפ מודל בע"מ**____, אישר בית הדין הארצי את הקביעה כי מתחם העונש ההולם **בעבירות העסקה ללא ביטוח רפואי** הוא 15,000 - 35,000 ₪ (13% - 30% מהקנס המקסימלי). [20]

עיון בפסיקה של בתי הדין האזוריים מעלה כי מדובר במתחם הענישה המקובל____, עם זאת, לעתים בהתחשב במדיניות הנהוגה, הפסיקה מגדירה את מתחם הענישה המקובל בעבירה זו בין 5,000 ₪, גובה [21]

הקנס המנהלי, ל-10,000 ₪ [22].

37. לא מצאנו כי במקרה דנן יש לקבל את טענת הנאשמים שמדובר בזוטי דברים. עיון בפסק הדין אליו

הפנו נאשמים בעניין **דב שמירה** [23], מעלה כי מדובר שם בתקופה של 19 ימים לעובד אחד, וחודשיים וחצי לעובד שני, אולם הנושא הוסדר על ידי הנאשמים שם קודם לביקורת באופן עצמאי ולא בגין הביקורת עצמה. במקרה שלפנינו, העסקת העובד ללא ביטוח רפואי הייתה למשך חודשיים [24].

בהתחשב בזכות הבסיסית שמקנה עריכת הביטוח - גישה לשירותי בריאות לעובדים זרים שאינם נהנים מביטוח בריאות ממלכתי, הרי שאי עריכת ביטוח רפואי מהווה סכנה משמעותית לערך החברתי המוגן.

אמנם, בהליך ת"פ (אזורי ת"א) 22809-12-19 **מדינת ישראל - טליה קרלבאום** (20.11.2023) [25] תקופת ההעסקה הייתה ארוכה משמעותית - ארבע שנים, ובעניינו חודשיים, אולם בעניין דב שמירה הנאשמים הסדירו כאמור את הביטוח מיוזמתם קודם לביקורת ובעניינו הנאשמת עברה עבירה נוספת של אי הפקדה לפיקדון, כאשר בעניין דב שמירה היה מדובר רק בעבירה אחת בעניין אי עריכת ביטוח רפואי לשני עובדים.

38. לאור הפגיעה בערך החברתי המוגן, שהשלכותיה חורגות מהפגיעה בעובד עצמו וכוללות גם חשש לפגיעה במשאבים ציבוריים במקרה שהעובד יזדקק לשירותי בריאות ציבוריים, מדובר בנטילת סיכון הפוגע באינטרס הציבורי. לאור האמור לעיל אני קובעת כי את מתחם העונש ההולם בהתאם לעמדת המאשימה בין 7,000 ₪ ל-12,000 ₪.

39. מתחם העונש ההולם בעבירת הפקדת כספים לחשבון הפיקדון, בהתחשב בתכליות המוגנות שפורטו לעיל ותוך לקיחה בחשבון כי מדובר ב-22 מקרים של אי הפקדה במצטבר למשך מספר חודשים לשלושה עובדים, בהתאם למדיניות הנהוגה בפסיקה [26], אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לנאשמת הוא 10,000 ₪ - 58,400 ₪.

40. באשר לנאשם, לאור אופי העבירה שהיא בפועל עבירה אחת של היעדר פיקוח, מתחם העונש ההולם יעמוד כפי שביקשה המאשימה מ-5,000 ₪ ל-10,000 ₪.

גזירת העונש הראוי בנסיבות העניין

41. בבואי לגזור את דינם של הנאשמים, מצאתי לנכון לתת משקל לשיקולים המפורטים להלן.

42. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת משקל משמעותי לחומרת העבירות והפגיעה בערכים המוגנים: אי עריכת ביטוח רפואי פוגעת בזכות בסיסית של עובדים זרים לקבלת שירותי בריאות, במיוחד בהיעדר ביטוח בריאות ממלכתי. במקביל, אי הפקדת כספים לפיקדון פוגעת בזכויותיהם הסוציאליות של העובדים הזרים. התנהלות הנאשמים בזמן אמת מעידה על מודעות והתעלמות מחובותיהם החוקיות.

43. מבלי להקל ראש במהות ההפרות עצמן, יש להביא בחשבון את פעולות התיקון שביצעו הנאשמים. בעניין הפקדת הכספים לפיקדון תוקנו ההפרות באמצעות הפקדתם לחשבון הפיקדון, ואילו עבירת אי-ביצוע ביטוח הרפואי צומצמה בכתב האישום המתוקן לעובד אחד עבור חודשיים בלבד.

עמוד 7

44. כמו כן, יש לקחת בחשבון גם את הנסיבות לקולה, ובהן העובדה שמדובר בעסק קטן, היעדר עבר פלילי לנאשמים, היעדר ראיות לפגיעה ממשית שנגרמה לעובדים ושיתוף הפעולה של הנאשמים במהלך ההליך המשפטי. בהתחשב במכלול נסיבות אלה, ראוי להטיל על הנאשמים עונש שישקף את חומרת העבירות, אך יתחשב בנסיבותיהם האישיות.

45. נציין כי לא מצאנו שמאזן בוחן מיום 9.1.25 מעיד על מצבה הכלכלי של הנאשמת, מאזן בוחן זה אינו נתמך באישור רואה חשבון, המעיד על סיום פעילות, כפי שטען הנאשם^[27]. הנאשם הוא אדם נורמטיבי,

העובד כשכיר ובעל מניות בעסק המשפחתי^[28]. שיקולי שיקום או פגיעה משמעותית אינם מונעים הטלת קנס שנועד להרתעה בגין התעלמות מחובותיו כמעסיק, במיוחד לנוכח אופיין הכלכלי של העבירות והמשך הפעילות העסקית של הנאשם. לצד זאת, בקביעת גובה הקנס הבאתי בחשבון את מעורבותו של הנאשם בטיפול בחמותו הסובלת ממצב רפואי לא פשוט ומתגוררת בביתו.

46. לאור האמור לעיל, אני סבורה כי קיימות נסיבות המצדיקות סטייה מהמתחם הנהוג בעבירות אלה, כפי שנקבע בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין. נסיבות אלה כוללות את התנהלות הנאשמים לאחר ביקורת הרשות, אשר מעידה על לקיחת אחריות על המעשים ומהווה סממן לשיקום. לקיחת האחריות באה לידי ביטוי בתיקון מידי של ההפרות: הפקדת הכספים לחשבון הפיקדון. בנוסף, התברר כי תקופת ההעסקה ללא ביטוח רפואי הייתה קצרה משמעותית וביחס לפחות עובדים מזו שיוחסה בכתב האישום המקורי.

47. בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, ומאחר שמדובר בשני אירועים נפרדים, קבעתי מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד ובחרתי לגזור עונש נפרד לכל אירועשכן כאור מדובר באירועים שאין קשר ישיר ביניהם. בהתחשב במכלול הנסיבות, לרבות נסיבותיהם האישיות של הנאשמים והיעדר עבר פלילי, אני גוזרת עליהם את העונשים הבאים:

הנאשמת - תישא בקנס בסך 5,000 ₪ בגין אירוע אי עריכת ביטוח רפואי, ובקנס בסך 20,000 ₪ בגין אירוע אי הפקדה לפיקדון, וזאת בהתחשב במספר העובדים המצומצם ובתקופות העבודה הקצרות של שניים מהם. בשל העובדה כי מדובר בשני אירועים נפרדים בעלי תכליות שונות המגנים על ערכים חברתיים שונים, הקנסות יהיו מצטברים ולא חופפים.

הנאשם - יישא בקנס בסך 5,000 ₪ בגין הפרת חובת הפיקוח ביחס לשני האירועים.

48. משלא עלתה בקשה לפריסת תשלומים במהלך הטיעונים לעונש, אני קובעת כי ככל שבדעת הנאשמים לבקש פריסת תשלומים עליהם להגיש בקשה מתאימה בתוך 7 ימים מהיום ועד לא יאחר מיום 13.2.25 ויצינו בה את עמדת המאשימה. ככל שלא תוגש בקשה מתאימה ישולמו הקנסות בתוך 30 ימים ממועד מתן גזר הדין.

49. בנוסף, אני מורה לנאשמים לחתום, בתוך 30 ימים ממתן גזר דין זה, על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בגין הורשעו למשך שלוש שנים מהיום, שאם לא כן יישאו הנאשמים בתשלום הקנס המרבי הקבוע בחוק ביחס לאישומים בהם הורשעו.

תאם להסכמת הצדדים גזר הדין יישלח אליהם בדואר.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ה, 06 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.

[1] פרוטוקול עמ' 6. שורות 14 - 15.

[2] פרוטוקול עמ' 7, שורות 1 - 5.

[3] פרוטוקול עמ' 7, שורות 11 - 16.

[4] פרוטוקול עמ' 8 שורות 5 - 20.

[5] פרוטוקול עמ' 9, שורות 10 - 12.

[6] פרוטוקול עמ' 9, שורות 22 - 33.

[7] ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ (8.2.2014), ס' 13 לפסק הדין.

[8] ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, (29.10.14), סעיף 6 לפסק הדין.

[9] ע"פ (ארצי) 12602-03-20 מדינת ישראל - באר הנדסה אזרחית בע"מ (10.12.2020), ס' 20 לפסק הדין.

[10] ע"פ (ארצי) 13931-05-22 מ.ד.א מטענים וסחר בע"מ - מדינת ישראל (20.9.2022), ס' 4 לפסק הדין.

[11] ע"פ (ארצי) 12606-04-19 ל.מ. שירותי כח אדם (צפון) בע"מ - מדינת ישראל (16.02.2020), ס' 6 לפסק הדין. ר' גם באר הנדסה, סעיף 22 לפסק הדין.

[12] ע"פ (ארצי) 21578-01-15 מדינת ישראל - יוסף אפנגר (21.2.2017), (להלן- אפנגר) ס' 19 לפסק הדין.

[13] בג"ץ 6942/19 **מיכאל צ'באנו נ' שר הפנים** (12.7.2023), ס' 50, שם התייחסות לשלוש תכליות וכך גם בג"ץ 2293/17 **אסתר צגיי גרסגהר נ' כנסת** (נבו 23.4.2020), ס' 26. שם התייחסות ל-4 תכליות.

[14] עניין אפנגר ס' 19.

[15] ע"פ (ארצי) 13931-05-22 **מ.ד.א מטענים וסחר בע"מ - מדינת ישראל** (20.9.2022), ס' 4 לפסק הדין.

[16] ר ע"פ (ארצי) 35705-09-19 **ביא ספירשטיין - מדינת ישראל** (13.12.2020), ס' 15 לפסק הדין.

[17] פרוטוקול עמ' 8 שורות 17 - 23.

[18] פרוטוקול עמ' 9, שורות 9 - 11.

[19] פרוטוקול עמ' 11, שורות 19 - 26.

[20] ע"פ (ארצי) 69063-03-22 **א. ר. טופ שיפ מודל בע"מ - מדינת ישראל** (8.10.2023), ס' 34 לפסק הדין.

[21] הע"ז (אזורי ת"א) 2873-08-22 **מדינת ישראל- רשות האוכלוסין וההגירה - שבע שירותי ניקיון בע"מ** (3.12.2024), ס' 14. ת"פ (אזורי ת"א) 46755-10-21 **מדינת ישראל משרד הפנים, רשות האוכלוסין וההגירה - איתי שיש** (21.11.2024). הע"ז (אזורי ת"א) 71297-01-19 **מדינת ישראל - שגב אייל פרויקטים בע"מ** (19.6.2022), 5,000 ₪ - 40% מהקנס המקסימלי. הע"ז (אזורי ת"א) 20801-09-21 **מדינת ישראל - גבי גבריאל אלמאסי** (21.11.2024), 20,000 - 35,000 ₪, ס' 16 לפסק הדין. ת"פ (אזורי ת"א) 40951-03-21 **מדינת ישראל - עלי קרוואן בע"מ** (29.8.2024) 40,000 ₪ לתאגיד, 34% מהקנס המקסימלי. ו-17,000 ₪ לנושא משרה, כ-30% מהקנס המקסימלי.

[22] ת"פ (אזורי ת"א) 46755-10-21 **מדינת ישראל משרד הפנים, רשות האוכלוסין וההגירה - איתי שיש** (21.11.2024), ס'.

[23] הע"ז (אזורי ת"א) 32014-10-19 **מדינת ישראל - דב שמירה, נקיון וכח אדם בע"מ** (17.1.2023), ס' 9 - 11 לפסק הדין.

[24] פרוטוקול עמ' 6, שורה 23.

[25] פרוטוקול עמ' 11, שורות 29 - 39.

[26] ע"פ (ארצי) 13931-05-22 מ.ד.א מטענים וסחר בע"מ - מדינת ישראל (20.9.2022), תאגיד בין 10,000 ₪ (כפל קנס מנהלי) - 58,400 ₪. לבעל המניות - מחצית מהסכום. ת"פ (אזורי ת"א) 46755-10-21 מדינת ישראל משרד הפנים, רשות האוכלוסין וההגירה - איתי שיש (21.11.2024) 15,000 - 50,000 ₪ (ס' 12 לפסק הדין). ת"פ (אזורי ת"א) 40951-03-21 מדינת ישראל - עלי קרוואן בע"מ (29.8.2024) מתחם הענישה שנקבע הוא 10,000 ₪ עד 46,720 ₪ לתאגיד (הנאשמת 1) ו-5,000 ₪ עד 29,200 ₪ לנושא המשרה (הנאשם 2), כשהרף העליון בשני המקרים מהווה אחוז מסוים מהקנס המרבי האפשרי לכל אחד מהם לפי חוק.

[27] מוצג טע/4, פרוטוקול עמ' 4, שורות 9 - 17. עמ' 5 שורות 2 - 12.

[28] פרוטוקול עמ' 6, שורות 3 - 10.